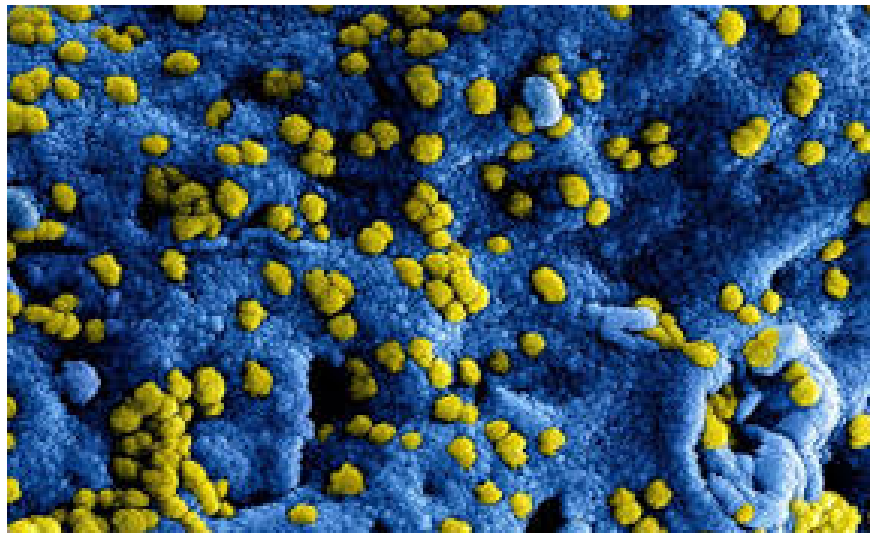


Corona versus chronisch ziek zijn – Column

door Naduah

Voor de meeste (chronisch) zieke mensen onder ons zal het misschien weinig verschil maken: wel of geen corona in het land. Ikzelf ben bijvoorbeeld al gewend aan het binnen zitten en weinig sociaal contact hebben. Het enige verschil dat het voor mij maakt, is dat ik vrees heb voor mijn gezondheid, mijn leven. Dat klinkt veel dramatischer dan het hoeft te zijn, maar dat is geen zekerheid.

In deze tijd kan ik echt niet buiten komen. Althans buiten een rondje lopen met de hond zou nog wel mogelijk zijn, maar buiten met mensen om me heen is absoluut geen mogelijkheid. Ook niet even snel een praatje maken.



In het begin van de uitbraak, toen de 1,5 meter afstand net was ingesteld, moest ik even snel naar beneden om een boodschap te halen. Het verbaasde me dat mensen nog steeds in je nek staan te hijgen in de rij. Dat mensen nog steeds met zeven personen tegelijk in een kleine smalle lift boven op elkaar gaan staan. Dat ze nog steeds massaal naar het strand gaan. Zo kan ik nog wel even doorgaan.

Dat jij als gezond persoon je (nog) niet ziek voelt betekent niet dat je niet ziek bent en dus zeker niet dat je

iemand anders niet ziek kan maken. Het valt me op dat als je mensen hier vervolgens op aanspreekt, dat je nog een grote mond toe krijgt. Zelfs als je de situatie probeert uit te leggen.

Nu deze regel ondertussen al ander halve maand is ingesteld gebeurt dit nog steeds te veel.

Ronduit egoïstisch!

De 'gezonde' mens

De 'gezonde' mens staat over het algemeen niet stil bij de impact die bijvoorbeeld sociale afstandelijkheid kan hebben op een mens. En dan praat ik niet alleen over het lichamelijke aspect, maar ook mentaal. Het is normaal dat we altijd druk, bezig en onderweg zijn. Uit eten, een drankje doen, bowlen, naar een pretpark gaan en ga zo maar door. Als we maar bezig en samen zijn.

Misschien komt het omdat we bang zijn voor de stilte? Bang om met jezelf geconfronteerd te worden? Bang om alleen met je eigen gedachten te zitten? Geen activiteiten meer kunnen bedenken?

Heel de dag binnen zitten? Er zijn mensen die niet alleen heel het jaar door heel de dag binnen zitten, maar ook nog in binnenin één kamer. Die niet eens de vrijheid hebben om door hun huis te lopen in het dagelijks leven.

Voor gezonde mensen is dit een klein kijkje in het leven van een chronisch ziek persoon. Natuurlijk zonder de pijn en andere ongemakken, maar wel de eenzaamheid. Hierdoor krijgen mensen hopelijk meer waardering voor het leven. Voor de kleine dingen. Rekening houden met de medemens. Even pas op de plaats maken.

Iedereen is gelijk

Het is op dit moment lastig voor iedereen. Het heeft invloed op iedereen. De ziekte maakt geen verschil tussen gezond of ziek, oud of jong, binnen en buiten Nederland. Dit brengt onze

maatschappij samen. Op zoveel verschillende manier zoals te zien is op internet. Ik ben dankbaar dat ik zoveel goede acties voorbij zie komen voor bijvoorbeeld ouderen, ziekenhuizen en zorginstellingen.

Veel mensen proberen een steentje bij te dragen. Dit moeten we vasthouden ook na deze crisis!

- Help je medemens waar mogelijk
- Minder vooroordelen
- Eenzaamheid kan verminderd worden door kleine dingen zoals een kaartje sturen.
- Meer acceptatie en erkenning voor mensen met een (chronische) ziekte
- Meer erkenning en minder bezuiniging op de zorg

Van dit lijstje kunnen we een boek maken, maar laten we samen klein beginnen!

De doktoren, politie, zorgmedewerkers, beveiliging, brandweer, ambulancemedewerkers en ga zo maar door blijven werken voor ons. Laten wij dan massaal thuis blijven voor hun!

#SAMENSTERK!